

Θεία Λειτουργία των Προηγιασμένων Λόγων

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ευλόγησον Δέσποτα.

ΙΕΡΕΥΣ

Ευλογημένη η Βασιλεία του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Αμήν.

Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν τω βασιλεί ημών Θεώ.

Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν Χριστώ τω βασιλεί ημών Θεώ.

Δεύτε προσκυνήσωμεν και προσπέσωμεν autώ Χριστώ τω βασιλεί και Θεώ ημών.

Ο ΠΡΟΟΙΜΙΑΚΟΣ ΨΑΛΜΟΣ ργ' (103).

Ευλόγει, η ψυχή μου, τον Κύριον· Κύριε ο Θεός μου, εμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Εξομολόγησιν και μεγαλοπρέπειαν ενεδύσω, αναβαλλόμενος φως ως ιμάτιον. Εκτείνων τον ουρανόν ωσει δέρριν, ο στεγάζων εν ύδασι τα υπεράα αυτού. Ο τιθείς νέφη την επίβασιν αυτού, ο περιπατών επί πτερύγων ανέμων. Ο ποιών τους αγγέλους αυτού πνεύματα και τους λειτουργούς αυτού πυρός φλόγα. Ο θεμελίων την γην επί την ασφάλειαν αυτής, ου κλιθήσεται εις τον αιώνα του αιώνος. Αβυσσος ως ιμάτιον το περιβόλαιον αυτού, επί των ορέων στήσονται ύδατα. Από επιτιμήσεώς σου φεύξονται, από φωνής βροντής σου δειλιάσουσιν. Αναβαίνουσιν όρη και καταβαίνουσιν πεδία εις τον τόπον, ον εθεμελίωσας αυτά. Όριον έθου, ο ου παρελεύσονται, ουδέ επιστρέψουσιν καλύψαι την γην. Ο εξαποστέλλων πηγάς εν φάραγξιν, ανά μέσον των ορέων διελεύσονται ύδατα. Ποτιούουσι πάντα τα θηρία του αγρού, προσδέξονται όναγροι εις δίψαν αυτών. Επ' αυτά τα πετεινά του ουρανού κατασκηνώσει, εκ μέσου των πετρών δώσουσι φωνήν. Ποτίζων όρη εκ των υπερών αυτού· από καρπού των έργων σου χορτασθήσεται η γη. Ο εξανατέλλων χόρτον τοις κτήνεσι και χλόην τη δουλεία των ανθρώπων. Του εξαγαγείν άρτον εκ της γης, και οίνος ευφραίνει καρδίαν ανθρώπου. Του ιλαρύναι πρόσωπον εν ελαίω, και άρτος καρδίαν ανθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τα ξύλα του πεδίου, αι κέδροι του Λιβάνου, ας εφύτευσας. Εκεί στρουθία εννοσεύσουσι, του ερωδιού η κατοικία ηγείται αυτών. Όρη τα υψηλά ταις ελάφοις, πέτρα καταφυγή τοις λαγωοίς. Εποίησε σελήνην εις καιρούς, ο ήλιος έγνω την δύσιν αυτού. Έθου σκότος, και εγένετο νύξ· εν αυτή διελεύσονται πάντα τα θηρία του δρυμού. Σκύμνοι ωρυόμενοι του αρπάσαι και ζητήσαι παρά τω Θεώ βρώσιν αυτοίς. Ανέτειλεν ο ήλιος και συνήχθησαν, και εις τας μάνδρας αυτών κοιτασθήσονται. Εξελεύσεται άνθρωπος επί το έργον αυτού και επί την εργασίαν αυτού έως εσπέρας. Ως εμεγαλύνθη τα έργα σου, Κύριε· πάντα εν σοφία εποίησας· επληρώθη η γη της κτίσεώς σου. Αύτη η θάλασσα η μεγάλη και ευρύχωρος, εκεί ερπετά, ων ουκ έστιν αριθμός, ζώα μικρά μετά μεγάλων. Εκεί πλοία διαπορεύονται, δράκων ούτος, ον έπλασας εμπαιζειν αυτή. Πάντα προς σε προσδοκάσι, δούναι την τροφήν αυτών εις εύκαιρον· δόντος σου αυτοίς συλλέξουσιν. Ανοίξαντός σου την χείρα, τα σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητας, αποστρέψαντος δε σου το πρόσωπον ταραχθήσονται. Αντανελίς το πνεύμα αυτών και εκλείψουσιν, και εις τον χουν αυτών επιστρέψουσιν. Εξαποστελείς το πνεύμα σου και κτισθήσονται, και ανακαινίεις το πρόσωπον της γης. Ητω η δόξα Κυρίου εις τους αιώνας· ευφρανθήσεται Κύριος επί τοις έργοις αυτού. Ο επιβλέπων επί την γην και ποιών αυτήν τρέμειν, ο απτόμενος των ορέων και καπνίζονται. Άσω τω Κυρίω εν τη ζωή μου, ψαλώ τω Θεώ μου έως υπάρχω. Ηδυνθείη autώ η διαλογία μου, εγώ δε

ευφρανθήσομαι επί τῷ Κυρίῳ. Εκλείπειεν αμαρτωλοί ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἀνομοὶ, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Ευλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Και πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἐγνώ την δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια. Ἀλληλούια .Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός. (3)
Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε ἐλέησον. (καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση)

Υπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

Υπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, ευσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

Υπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ ἐισιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

Υπὲρ τοῦ Πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν [δαινός], τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

Υπὲρ τῆς κώμης ταύτης, τῆς νήσου ταύτης πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

Υπὲρ ευκρασίας ἀέρων, ευφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηλικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν

Υπὲρ πλεόντων, οδοιπορούντων, αεροπορούντων, νοσοῦντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

Υπὲρ τοῦ ρυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, οργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σώσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σὴ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, εαυτοῦς καὶ ἀλλήλους καὶ πάσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ

Κύριε, οἰκτίρμον καὶ ἐλεήμον, μακρόθυμε καὶ πολυέλεε, ἐνώτισαι τὴν προσευχὴν ἡμῶν καὶ πρόσχεσ τῆ φωνὴ τῆς δεήσεως ἡμῶν, Ποίησον μεθ' ἡμῶν σημεῖον εἰς ἀγαθόν, ὀδήγησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σου, τοῦ πορεύεσθαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εὐφρανον τὰς καρδίας ἡμῶν, εἰς τὸ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, διότι μέγας εἶ συ καὶ ποιῶν θαυμάσια, Σὺ Θεός ὁ μόνος καὶ οὐκ ἐστὶν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, δυνατός εἶ ἐν ἐλέει καὶ ἀγαθός ἐν ἰσχύϊ, εἰς τὸ βοηθεῖν καὶ παρακαλεῖν καὶ σώζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας εἰς τὸ ὄνομά Σου τὸ ἅγιον.

Ὅτι πρέπει σοὶ, πάσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Μεθ' ό κλείεται εντελώς η' Ωραία Πύλη, ο Αναγνώστης αναγινώσκει μεγαλοφώνως τά "Πρός Κύριον" ήτοι τό ΙΗ' (18ον) Κάθισμα τού ψαλτηρίου. Καθ' όν χρόνον αναγινώσκει τό Πρώτον Κάθισμα τού Ψαλτηρίου, ο Ιερεύς κάμνει τρεις μετανοίας πρό τής Αγίας Τραπέζης, ανοίγει τό Αρτοφόριον, και θυμιάσας τά Δώρα, απλώνει τό Αντιμήνσιον και θέτει τό Δισκάριον επ Αυτού, Αφού μεταφέρει τόν Αμνόν επ Αυτού, καλύπτει μέ τόν Αστερίσκον και ένα κάλυμμα, τότε, προηγουμένου τού θυμιατού, απέρχεται εις τήν Πρόθεσιν, και εναποθέτει τό Δισκάριον, φέρον τόν Αμνόν. Κατόπιν βάζει οίνον και ύδωρ εις τό Αγιον Ποτήριον και καλύπτει αυτό, και μετά ταύτα, διά τού Αέρος αμφότερα τά σκεύη, Εις κάθε πράξιν λέγει απλώς τό: «Δι Ευχών τών Αγίων Πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ ο Θεός, ελέησον και σώσον ημάς.»

**ΠΡΩΤΗ ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ
ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ
ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΘ' 119**

Πρός Κύριον εν τω θλίβεσθαί με εκέκραξα, και εισήκουσέ μου, Κύριε, ρύσαι την ψυχήν μου από χειλέων αδίκων και από γλώσσης δολίας, Τι δοθείη σοι, και τι προστεθείη σοι προς γλώσσαν δολίαν, Τα βέλη του δυνατού ηκονημένα, συν τοις, άνθραξι τοις ερημικοίς, Οίμοι! ότι η παροικία μου εμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετά των σκηνωμάτων Κηδάρ, πολλά παρώκησεν η ψυχή μου, Μετά των μισούντων την ειρήνην ήμην ειρηνικός, όταν ελάλουν αυτοίς, επολέμουν με δωρεάν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚ' 120

Ήρα τους οφθαμούς μου εις τα όρη, όθεν ήξει η βοήθειά μου, Η βοήθειά μου παρά Κυρίου του ποιήσαντος τον ουρανόν και την γην, Μη δώης εις σάλον τον πόδα σου, μηδέ νυστάξει ο φυλάσσων σε, Ιδού ου νυστάξει, ουδέ υπνώσει ο φυλάσσων τον, Ισραήλ, Κύριος φυλάζει σε, Κύριος σκέπη σοι επί χειρα δεξιάν σου, Ημέρας ο ήλιος ου συγκαύσει σε, ουδέ η σελήνη την νύκτα, Κύριος φυλάζει σε από παντός κακού, φυλάζει την ψυχήν σου ο Κύριος, Κύριος φυλάζει την είσοδόν σου, και την έξοδόν σου, από του νυν και έως του αιώνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΑ' 121

Ευφράνθην επί τοις ειρηκόσι μοι, Εις οίκον Κυρίου πορευσόμεθα, Εστώτες ήσαν οι πόδες ημών εν ταις αυλαίς σου, Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ οικοδομουμένη ως πόλις, ης η μετοχή αυτής επί το αυτό, Εκεί γαρ ανέβησαν αι φυλαί, φυλαί Κυρίου, μαρτύριον τω Ισραήλ, του εξομολογήσασθαι τω ονόματι Κυρίου, Ότι εκεί εκάθισαν θρόνοι εις κρίσιν, θρόνοι επί οίκον Δαυϊδ, Ερωτήσατε δη τα εις ειρήνην την Ιερουσαλήμ και ευθηνία τοις αγαπώσί σε, Γενέσθω δη ειρήνη εν τη δυνάμει σου, και ευθηνία εν ταις πυργοβάρεσί σου, Ένεκα των αδελφών μου και των πλησίον μου, ελάλουν δη ειρήνην περί σου, Ένεκα του οίκου Κυρίου του Θεού ημών, εξεζήτησα αγαθά σοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΒ' 122

Προς σε ήρα τους οφθαμούς μου, τον κατοικούντα εν τω ουρανώ, Ιδού ως οφθαμοί δούλων εις χείρας των κυρίων αυτών ως οφθαμοί παιδίσκης εις χείρας της κυρίας αυτής, ούτως οι οφθαμοί ημών προς Κύριον τον Θεόν ημών, έως ου οικτερήσαι

ημάς, Ελέησον ημάς, Κύριε, ελέησον ημάς, ότι επί πολύ επλήσθημεν εξουδενώσεως, Επί πλείον επλήσθη η ψυχή ημών, το όνειδος τοις ευθινοῦσι, και η εξουδένωσις τοῖς υπερηφάνοις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΓ' 123

Εἰ μη ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ, εἰ μη ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, ἐν τῷ ἐπαναστήναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμάς, ἀρα ζώντας ἀν κατέπιον ἡμάς, Ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμάς, ἀρα τὸ ὕδωρ ἀν κατεπόντισεν ἡμάς, Χεῖμαρρον διήλθεν ἡ ψυχή ἡμῶν, ἀρα διήλθεν ἡ ψυχή ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον, Εὐλογητός Κύριος, ὅς οὐκ ἔδωκεν ἡμάς εἰς θήραν τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν, Ἡ ψυχή ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων, Ἡ παγὶς συνετρίβη, και ἡμεῖς ἐρρύσθημεν, Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν και τὴν γῆν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, και νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός, (3)
Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον.
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι,

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐτι και ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε ἐλέησον. (και μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτησι)

Ἀντιλαβοῦ, σώσον, ἐλέησον και διαφύλαξον ἡμάς, ὁ Θεός, τῆ σὴ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου και ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, εαυτοῦς και ἀλλήλους και πάσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοι Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ

Κύριε, μη τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης ἡμάς, μηδέ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης ἡμάς, ἀλλὰ ποιήσον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου, ἰατρέ και θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὀδήγησον ἡμάς ἐπὶ λιμένα θελήματός σου, φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, εἰς ἐπίγνωσιν τῆς σὴς ἀληθείας, και δώρησαι ἡμῖν τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας εἰρηνικὸν και ἀναμάρτητον, και πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, και πάντων τῶν Ἁγίων σου.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος, και σου ἐστὶν ἡ Βασιλεία και ἡ δύναμις και ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς και τοῦ Υἱοῦ και τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Και νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΔ' 124

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ὡς ὅρος Σιών, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ, Ὅρη κύκλω αὐτῆς, και ὁ Κύριος κύκλω τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν και ἕως τοῦ αἰῶνος, Ὅτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ράβδον τῶν ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον

των δικαίων, όπως αν μη εκτείνωσιν οι δίκαιοι εν ανομίαις χείρας αυτών, Αγάθυνον, Κύριε, τοις αγαθοίς και τοις ευθέσι τη καρδιά, Τους δε εκκλίνοντας εις τας στραγγαλιάς απάξει Κύριος μετά των εργαζομένων την ανομίαν, ειρήνη επί τον Ισραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΕ' 125

Εν τω επιστρέψαι Κύριον την αιχμαλωσίαν Σιών, εγενήθημεν και ωσει παρακεκλημένοι, Τότε επλήσθη χαράς το στόμα ημών, η γλώσσα ημών αγαλλιάσεως, Τότε ερούσιν εν τοις έθνεσιν, Εμεγάλυνε Κύριος του ποιήσαι μετ' αυτών, Εμεγάλυνε Κύριος του ποιήσαι μεθ' ημών, εγενήθημεν ευφραινόμενοι, Επίστρεψον, Κύριε, την αιχμαλωσίαν ημών, ως χειμάρρους εν τω νότω, Οι σπείροντες εν δάκρυσιν, εν αγαλλιάσει θεριούσι, Πορευόμενοι επορεύοντο και έκλαιον, βάλλοντες τα σπέρματα αυτών, Ερχόμενοι δε ήξουσιν εν αγαλλιάσει, αίροντες τα δράγματα αυτών.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΣΤ' 126

Εάν μη Κύριος οικοδομήση οίκον, εις μάτην εκοπίασαν οι οικοδομούντες, Εάν μ ή Κύριος φυλάξ η πόλιν, εις μάτην ηγρύπνησεν ο φυλάσσων, Εις μάτην υμίν εστι το ορθρίζειν, Εγείρεσθε μετά το καθήσθαι οι εσθίοντες άρτον οδύνης, Όταν δω τοις αγαπητοίς αυτού ύπνον, ιδού η κληρονομία Κυρίου, υιοί, ο μισθός του καρπού της γαστρος, Ωσει βέλη εν χειρί δυνατού, ούτως οι υιοί των εκτετιναγμένων, Μακάριος ος πληρώσει την επιθυμίαν αυτού εξ αυτών, ου καταισχυνθήσονται, όταν λαλώσι τοις εχθροίς αυτών εν πύλαις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΖ' 127

Μακάριοι πάντες οι φοβούμενοι τον Κύριον, οι πορευόμενοι εν ταις οδοίς αυτού, Τους πόνους των καρπών σου φάγεσαι, και καλώς σοι έσται, Η γυνή σου ως άμπελος μακάριος ει, ευθηνούσα εν ταις κλίτεσι της οικίας σου, Οι υιοί σου ως νεόφυτα ελαιών κύκλω της τραπέζης σου, Ιδού ούτως ευλογηθήσεται άνθρωπος ο φοβούμενος τον Κύριον, Ευλογήσαι σε Κύριος εκ Σιών, και ιδοις τα αγαθά Ιερουσαλήμ πάσας τας ημέρας της ζωής σου, Καί ιδοις υιούς των υιών σου, Ειρήνη επί τον Ισραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΗ' 128

Πλεονάκις επολέμησάν με εκ νεότητός μου, ειπάτω δη Ισραήλ, Πλεονάκις επολέμησάν με εκ νεότητός μου, και γαρ ουκ ηδυνήθησάν μοι, Επί τον νότόν μου ετέκταινον οι αμαρτωλοί, εμάκρυναν την ανομίαν αυτών, Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αυχένια αμαρτωλών, Αισχυνθήτωσαν και αποστραφήτωσαν εις τα οπίσω πάντες οι μισούντες Σιών, Γενηθήτωσαν ωσει χόρτος δωμάτων, ος προ του εκσπασθήναι εξηράνθη, ου ουκ επλήρωσε την χείρα αυτού ο θερίζων, και τον κόλπον αυτού ο τα δράγματα συλλέγων, Και ουκ είπον οι παράγοντες, Ευλογία Κυρίου εφ' υμάς, ευλογήκαμεν υμάς εν ονόματι Κυρίου.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι, και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, δόξα σοι ο Θεός, (3)

Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον, Κύριε, ελέησον.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι,

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Έτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε ελέησον. (και μετά από κάθε αίτηση)

Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοι Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ

Κύριε, Κύριε, ο Θεός ημών, μνήσθητι ημών των αμαρτωλών και αχρείων δούλων σου, εν τω επικαλείσθαι ημάς το άγιον και προσκυνητόν όνομά σου, και μη καταισχύνης ημάς από της προσδοκίας του ελέους σου, αλλά χάρισαι ημίν, ο Θεός, πάντα τα προς σωτηρίαν αιτήματα, και αξίωσον ημάς αγαπάν, και φοβείσθαι σε εξ όλης της καρδιάς ημών, και ποιείν εν πάσι το θέλημά σου.

Ότι αγαθός και Φιλάνθρωπος Θεός υπάρχεις και σοί την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω , Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΘ' 129

Εκ βαθέων εκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε, εισάκουσον της φωνής μου, Γενηθήτω τα ώτά σου προσέχοντα εις την φωνήν της δεήσεώς μου, Εάν ανομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τις υποστήσεται; Ότι παρά σοί ο ιλασμός εστιν, Ένεκεν του ονόματός σου υπέμεινά σε, Κύριε, υπέμεινεν η ψυχή μου εις τον λόγον σου, ήλπισεν η ψυχή μου επί τον Κύριον, Από φυλακής πρωΐας μέχρι νυκτός, από φυλακής πρωΐας, ελπισάτω Ισραήλ επί τον Κύριον, Ότι παρά τω Κυρίω το έλεος, και πολλή παρ' αυτώ λύτρωσις, και αυτός λυτρώσεται τον Ισραήλ εκ πασών των ανομιών αυτου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛ' 130

Κύριε, ουχ υψώθη η καρδιά μου, ουδέ εμετεωρίσθησαν οι οφθαλμοί μου, ουδέ επορεύθην εν μεγάλοις, ουδέ εν θαυμασίοις υπέρ εμέ, Ει μη εταπεινοφρόνουν, αλλά ύψωσα την ψυχήν μου, ως το απογεγαλακτισμένον επί την μητέρα αυτου, ως ανταποδώσεις επί την ψυχήν μου, Ελπισάτω Ισραήλ επί τον Κύριον από του νυν και έως του αιώνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΑ' 131

Μνήσθητι, Κύριε, του Δαυΐδ, και πάσης της πραότητος αυτου, Ως ώμοσε τω Κυρίω, ηύξατο τω Θεώ Ιακώβ, Ει εισελεύσομαι εις σκηνωμα οίκου μου, ει αναβήσομαι επί κλίνης στρωμένης μου, Ει δώσω ύπνον τοις οφθαλμοίς μου, και τοις βλεφάροις μου νυσταγμόν, και ανάπαυσιν τοις κροτάφοις μου, Έως ου εύρω τόπον τω Κυρίω, σκηνωμα τω Θεώ Ιακώβ, Ιδού ηκούσαμεν αυτήν εν Εφραθά, εύρομεν αυτήν εν τοις πεδίοις του δρυμού, Εισελευσόμεθα εις τα σκηνώματα αυτου, προσκυνήσομεν εις τον

τόπον, ου έστησαν οι πόδες αυτού, Ανάστηθι, Κύριε, εις την ανάπαυσίν σου, συ, και η κιβωτός του αγιάσματος σου, Οι ιερείς σου ενδύσονται δικαιοσύνην, και οι όσιοί σου αγαλλιάσονται, Ένεκεν Δαυίδ του δούλου σου μη αποστρέψης το πρόσωπον του χριστού σου, Ωμοσε Κύριος τω Δαυίδ αλήθειαν, και ου μη αθετήσει αυτήν, Εκ καρπού της κοιλίας σου θήσομαι επί του θρόνου σου, Εάν φυλάζωνται οι υιοί σου την διαθήκην μου, και τα μαρτύριά μου ταύτα, α διδάξω αυτούς, και οι υιοί αυτών εως του αιώνος καθιούνται επί του θρόνου σου, Ότι εξελέξατο Κύριος την Σιών, ηρετίσατο αυτήν εις κατοικίαν εαυτώ, Αύτη η καταπαυσίς μου εις αιώνα αιώνος, ώδε κατοικήσω, ότι ηρετισάμην αυτήν, Την θύραν αυτής ευλογών ευλογήσω, τους πτωχούς αυτής χορτάσω άρτων, Τους ιερείς αυτής ενδύσω σωτηρίαν, και οι όσιοι αυτής αγαλλιάσει αγαλλιάσονται, Εκεί εξανατελώ κέρασ τω Δαυίδ, ητοίμασα επί λύχνον τω χριστώ μου, Τους εχθρούς αυτού ενδύσω αισχύνην, δε αυτόν εξανθήσει το αγίασμά μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΒ' 132

Ιδού δη τι καλόν, ή τι τερπνόν, αλλ' η το κατοικείν αδελφούς επί το αυτό. Ως μύρον επί κεφαλής το καταβαίνον επί πάγωνα, τον πάγωνα του Ααρών, το καταβαίνον επί την ώαν του ενδύματος αυτού. Ως δρόσος Αερμών, η καταβαίνουσα επί τα όρη Σιών, ότι εκεί ενετείλατο Κύριος την ευλογίαν, ζώην εως του αιώνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΑΓ' 133

Ιδού δη ευλογείτε τον Κύριον, πάντες οι δούλοι Κυρίου, οι εστώτες εν οίκω Κυρίου, εν αυλαίς οίκου Θεού ημών, Εν ταις νυξίν επάρατε τας χείρας υμών εις τα άγια, και ευλογείτε τον Κύριον, Ευλογήσαι σε Κύριος εκ Σιών, ο ποιήσας τον ουρανό και την γην.

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι, και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, Αλληλούϊα, δόξα σοι ο Θεός, (3)

Η ελπίς ημών, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Έτι και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε ελέησον. (και μετά από κάθε αίτηση)

Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

Της Παναγίας, αχράντου, υπερευλογημένης, ενδόξου, Δεσποίνης ημών Θεοτόκου και αειπαρθένου Μαρίας, μετά πάντων των Αγίων μνημονεύσαντες, εαυτούς και αλλήλους και πάσαν την ζωήν ημών, Χριστώ τω Θεώ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοι Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ

Ο τοις ασιγήτοις ύμνοις και απαύστοις δοξολογίαις υπό των αγίων δυνάμεων ανυμνούμενος, πλήρωσον το στόμα ημών της αιnéσεώς σου, του δούναι μεγαλωσύνην τω ονόματί σου τω αγίω, και δός ημίν μερίδα και κλήρον μετά πάντων των φοβουμένων σε εν αληθεία και φυλασσόντων τας εντολάς σου, πρεσβείαις της αγίας Θεοτόκου και πάντων των αγίων σου.

Ότι συ ει ο Θεός ημών, Θεός του ελεείν και σώζειν, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας τών αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

Και ο χορός ψάλλει τον 140 ψαλμόν "Κύριε εκέκραξα" εις τον ήχον της εβδομάδος ή του ήχου του πρώτου ύμνου της Εορτής

Κύριε, εκέκραξα προς σε, εισάκουσόν μου, εισάκουσόν μου, Κύριε· Κύριε, εκέκραξα προς σε, εισάκουσόν μου, πρόσχεσ τη φωνή της δεήσεώς μου, εν τω κεκραγέναι με προς σε· εισάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω η προσευχή μου ως θυμίαμα ενώπιόν σου· έπαρσις των χειρών μου θυσία εσπερινή· εισάκουσόν μου, Κύριε.

Εις τας λέξεις 'ως θυμίαμα' του Κατευθυνθήτω, ο Ιερεύς η ο Διάκονος θυμιά την αγίαν Τράπεζαν και την πρόθεσιν, και εξερχόμενος δια της βορείου πύλης, θυμια τας αγίας εικόνας και τον λαόν κατά την συνήθη τάξην.

Θου, Κύριε, φυλακίην τω στόματί μου και θύραν περιοχής περί τα χείλη μου. Μη εκκλίνης την καρδίαν μου εις λόγους πονηρίας, του προφασίζεσθαι προφάσεις εν αμαρτίαις.

Συν ανθρώποις εργαζομένοις την ανομίαν, και ου μη συνδυάσω μετά των εκλεκτών αυτών.

Παιδεύσει με δίκαιος εν ελεεί και ελέγξει με, έλαιον δε αμαρτωλού μη λιπανάτω την κεφαλήν μου.

Ότι έτι και η προσευχή μου εν ταις ευδοκίαις αυτών, κατεπόθησαν εχόμενα πέτρας οι κριταί αυτών.

Ακούσονται τα ρήματά μου, ότι ηδύνθησαν· ωσει πάχος γης ερράγη επί της γης, διεσκορπίσθη τα οστά αυτών παρά τον άδην.

Ότι προς σε, Κύριε, Κύριε, οι οφθαλμοί μου· επί σοι ήλπισα, μη αντανέλης την ψυχήν μου.

Φύλαξαν με από παγίδος, ης συνεστήσαντό μοι, και από σκανδάλων των εργαζομένων την ανομίαν.

Πεσούνται εν αμφιβλήστρω αυτών οι αμαρτωλοί· κατά μόνας ειμί εγώ, έως αν παρέλθω.

ΨΑΛΜΟΣ ρμα' (141)

Φωνή μου προς Κύριον εκέκραξα, φωνή μου προς Κύριον εδεήθην. Εκχεώ ενώπιον αυτού την δέησίν μου, την θλίψιν μου ενώπιον αυτού απαγγελά.

Εν τω εκλείπειν εξ εμού το πνεύμα μου, και συ έγνωσ τας τρίβους μου.

Εν οδώ ταύτη, η επορευόμην, έκρυσαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εις τα δεξιά και επέβλεπον, και ουκ ην ο επιγινώσκων με.

Απόλετο φυγή απ' εμού και ουκ έστιν ο εκζητών την ψυχήν μου.

Εκέκραξα προς σε, Κύριε, είπα· συ ει η ελπίς μου, μερίς μου ει εν γη ζώντων.

Πρόσχεσ προς την δέησίν μου, ότι εταπεινώθην σφόδρα.

ύσαι με εκ των καταδικόντων με, ότι εκραταιώθησαν υπέρ εμέ.

Και τους επόμενους 10 στίχους με το ιδιόμελον της ημέρας (2) το ομόηχον Μαρτυρικών, τα 3 Προσόμοια του Τριωδίου και τα 4 Προσόμοια του Μηναίου 10.

Εξάγαγε εκ φυλακής την ψυχήν μου, του εξομολογήσασθαι τω ονόματι σου. Εμέ υπομενούσι δίκαιοι, έως ου ανταποδώς μοι.

8

ΨΑΛΜΟΣ ρκθ'(129)

Εκ βαθέων εκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε, εισάκουσον της φωνής μου. Γενηθήτω τα ὠτα σου προσέχοντα εις την φωνήν της δεήσεώς μου.

6

Εάν ανομίας παρατήρησης, Κύριε, Κύριε, τις υποστήσεται; ὅτι παρά σοι ο ἰλασμός ἐστίν.

Ἐνεκεν του ονόματός σου υπέμεινά σε, Κύριε, υπέμεινεν η ψυχή μου εις τον λόγον σου, ἠλπισεν η ψυχή μου ἐπὶ τον Κύριον.

4

Από φυλακής πρωίας μέχρι νυκτός, από φυλακής πρωίας ελπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τον Κύριον.

Ὅτι παρά τω Κυρίῳ το ἔλεος και πολλή παρ' αὐτῷ λύτρωσις, και αὐτός λυτρώσεται τον Ἰσραὴλ εκ πασῶν των ανομιῶν αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ρις' (116)

Αινεῖτε τον Κύριον, πάντα τα ἔθνη, επαινέσατε αὐτόν, πάντες οι λαοί. Ὅτι εκραταιώθη το ἔλεος αὐτοῦ εφ' ἡμᾶς, και η ἀλήθεια του Κυρίου μένει εις τον αἰῶνα.

Ψαλλομένου του Δοξαστικού, ανοίγονται τα Βημόθυρα και ἐξέρχονται της βορείου Πύλης ο Διάκονος και ο Ἱερεύς (ἢ ἰμόνος ο Ἱερεύς), μετά θυμιατοῦ, και προηγουμένου λαμπαδούχου γίνεται η μικρά Εἴσοδος. Εάν ὅμως εἶναι εορτή ως π, χ, του Αγ, Χαραλάμπους, των Τεσσαράκοντα Μαρτύρων ἢ ἄλλη τις, καθώς και την Μεγάλην εβδομάδα, τότε ο Διάκονος ἢ ο Ἱερεύς εισοδεύει μετά του ἱεροῦ Ευαγγελίου.

Δόξα Πατρί και Υἱῷ και Αγίῳ Πνεύματι.

Δοξαστικόν

Και νυν και αεί, και εις τους αἰῶνας των αἰῶνων. Αμήν.

Θεοτοκίον

Και ο Ἱερεύς και ο Διάκονος ἐξέρχονται του Ἱεροῦ μετά θυμιατηρίου για να ποιήσουν την Εἴσοδον. Ο Ἱερεύς λέγει την ευχήν της Εἰσόδου και ευλογῶν την Εἴσοδον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τού Κυρίου δεηθῶμεν.

ΙΕΡΕΥΣ

Εσπέρας και πρωί και μεσημβρίας, αινούμεν, ευλογούμεν, ευχαριστούμεν και δεόμεθά σου, Δέσποτα των ἀπάντων, Φιλάνθρωπε, Κύριε, Κατεύθυνον την

προσευχήν ημών, ως θυμίαμα ενώπιόν σου, και μη εκκλίνης τας καρδίας ημών εις λόγους, ή εις λογισμούς πονηρίας, αλλά ρύσαι ημάς εκ πάντων των θηρευόντων τας ψυχάς ημών, ότι προς σε, Κύριε, Κύριε, οι οφθαλμοί ημών, και επί σοι ηλπίσαμεν, μη καταισχύνης ημάς, ο Θεός ημών, Ότι πρέπει σοι πάσα δόξα, τιμή και προσκύνησις, τω Πατρί και τω Υιώ και τω αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ευλόγησον Δέσποτα, την αγίαν είσοδον.

ΙΕΡΕΥΣ

Ευλογημένη η Είσοδος των Αγίων σου, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο Διάκονος υψώνει το θυμιατό και λέγει:

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία. Ορθοί.

Και ο χορός ψάλλει την Επιλύχιον Ευχαριστίαν "Φως ιλαρόν".

Φως ιλαρόν αγίας δόξης αθανάτου Πατρός, ουρανού, αγίου, μάκαρος, Ιησού Χριστέ, ελθόντες επί την ηλίου δύσιν, ιδόντες φως εσπερινόν, υμνούμεν Πατέρα, Υιόν, και άγιον Πνεύμα, Θεόν. Άξιόν σε εν πάσι καιροίς υμνείσθαι φωναίς αισίαις, Υιέ Θεού, ζωήν ο διδούς· διό ο κόσμος σε δοξάζει.

Και εισελθόντων εις το Ιερό Βήμα ο Διάκονος εκφωνεί:

Εσπέρας

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Προκείμενον. Ήχος... Ψαλμός...

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Γενέσεως (ή της Εξόδου) το Ανάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Το Ανάγνωσμα.

Και εν συνέχεια ολόκληρον το Προκείμενον και τον Στίχον του β' Αναγνώσματος μεθ' εν εκφωνεί εντονότερον και έμμελως:

Κέλευσον!

Ο ιερεύς κρατών λαμπάδα ανημμένην και θυμιατόν εξηρητημένον, ίσταται έμπροσθεν της Αγίας Τραπέζης και σφραγίζων διά της λαμπάδος σταυροειδώς, εκφωνεί:

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία, Ορθοί.

Είτα ο Ιερεύς, ιστάμενος επί του Σολέα και βλέπων προς την εικόνα του Χριστού εκφωνεί:

Φώς Χριστού...

στρεφόμενος δε προς τον λαόν εκφωνεί:

φαίνει πάσι.

Και ευλογών διά της λαμπάδος σταυροειδώς, επανέρχεται εν τω Ιερώ.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Παροιμιών (ή Ιώβ) το Ανάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία, Πρόσχωμεν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ: Το Ανάγνωσμα.

ΙΕΡΕΥΣ: Ειρήνη σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Σοφία.

Ο ιερέυς, ευθύς μετά το τέλος του αναγνώσματος, ιστάμενος προ της αγίας Τραπέζης και θυμιών ελαφρώς, ψάλλει σεμνώς καί κατανοκτικώς.

ΙΕΡΕΥΣ

Κατευθυνθήτω η προσευχή μου, ως θυμίαμα ενώπιόν σου, έπαρσις των χειρών μου, θυσία εσπερινή.

Ο ιερέυς ερχόμενος εις το νότιον μέρος της Αγίας Τραπέζης και θυμιών λέγει εκφώνως.

Στίχ α'. Κύριε, εκέκραξα πρός σέ, εισάκουσόν μου, εισάκουσόν μου, Κύριε, Κύριε, εκέκραξα πρός σέ, εισάκουσόν μου, πρόσχεσ τή φωνή τής δεήσεώς μου εν τώ κεκραγένοι με πρός σέ.

ΧΟΡΟΣ:

Κατευθυνθήτω η προσευχή μου, ως θυμίαμα ενώπιόν σου, έπαρσις των χειρών μου, θυσία εσπερινή.

Ο ιερέυς ερχόμενος εις το όπισθεν μέρος της αγίας Τραπέζης και θυμιών λέγει εκφώνως.

ΙΕΡΕΥΣ:

Στίχ, β'. Θεου, Κύριε, φυλακήν τω στόματί μου, και θύραν περιοχής περί τα χείλη μου.

ΧΟΡΟΣ:

Κατευθυνθήτω η προσευχή μου, ως θυμίαμα ενώπιόν σου, έπαρσις των χειρών μου, θυσία εσπερινή.

Ο ιερέυς ερχόμενος εις τό βόρειον μέρος τής αγίας Τραπέζης καί θυμιών λέγει εκφώνως.

ΙΕΡΕΥΣ

Στίχ, γ'. Μη εκκλίνης την καρδίαν μου εις λόγους πονηρίας του προφασίζεσθαι προφάσεις εν αμαρτίαις.

ΧΟΡΟΣ:

Κατευθυνθήτω η προσευχή μου, ως θυμίαμα ενώπιόν σου, έπαρσις των χειρών μου, θυσία εσπερινή.

Ο ιερέυς ερχόμενος έμπροσθεν της αγίας Προθέσεως λέγει εκφώνως.

ΙΕΡΕΥΣ:

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.

ΧΟΡΟΣ:

Κατευθυνθήτω η προσευχή μου, ως θυμίαμα ενώπιόν σου, έπαρσις των χειρών μου, θυσία εσπερινή.

Ο ιερέυς ερχόμενος έμπροσθεν τής αγίας Τραπέζης λέγει εκφώνως.

ΙΕΡΕΥΣ:

Και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

ΧΟΡΟΣ:

Κατευθυνθήτω η προσευχή μου, ως θυμίαμα ενώπιόν σου, έπαρσις των χειρών μου, θυσία εσπερινή.

Ο Ιερεύς ευρισκόμενος ήδη έμπροσθεν τής Αγίας Τραπέζης επαναλαμβάνει.
ΙΕΡΕΥΣ:

Κατευθυνθήτω η προσευχή μου...

Εξελθών δε εις την Ωραίαν Πύλην, θυμιά την εικόνα του Δεσπότη Χριστού ψάλλων.
ως θυμίαμα ενώπιόν σου.

Ακολουθως δε θυμιά τας λοιπάς εικόνας, τον Ναόν και τον λαόν, ενώ ο χορός ψάλλει το υπόλοιπον.

ΧΟΡΟΣ: Έπαρσις των χειρών μου, θυσία εσπερινή.

Είτα, εάν μεν είναι μνήμη εορταζομένου Αγίου, αναγινώσκεται ο Απόστολος και το Ευαγγέλιον της εορτής κατά την συνήθη τάξιν.

Ο Διάκονος εξελθών (ή ο Ιερεύς έμπροσθεν της αγίας Τραπέζης ιστάμενος), λέγει την Εκτενή.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Είπωμεν πάντες εξ όλης της ψυχής και εξ όλης της διανοίας ημών είπωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε ελέησον (3), (και μετά από κάθε αίτηση)

Κύριε παντοκράτορ ο Θεός των Πατέρων ημών, δεόμεθά σου, επάκουσον και ελέησον.

Ελέησον ημάς ο Θεός κατά το μέγα έλεος σου, δεόμεθά σου, επάκουσον και ελέησον.

Έτι δεόμεθα υπέρ του Πατρός και Αρχιεπισκόπου ημών [του διένος], και πάσης της εν Χριστώ ημών αδελφότητος.

Έτι δεόμεθα υπέρ ελέους, ζωής, ειρήνης, υγείας, σωτηρίας, επισκέψεως, συγχωρήσεως και αφέσεως των αμαρτιών των δούλων του Θεού, πάντων των ευσεβών και ορθοδόξων χριστιανών, των κατοικούντων και παρεπιδημούντων εν τη κόμη ταύτη, των ενοριτών, επιτρόπων, συνδρομητών και αφιερωτών του αγίου ναού τούτου.

Έτι δεόμεθα υπέρ των μακαρίων και αιδιμίμων κτιτόρων της αγίας Εκκλησίας ταύτης, και υπέρ πάντων των προαναπαυσασμένων πατέρων και αδελφών ημών, των ενθάδε ευσεβώς, κειμένων, και απανταχού ορθοδόξων.

Έτι δεόμεθα υπέρ των καρποφορούντων και καλλιεργούντων εν τω αγίω και πανσέπτω ναώ τούτω, κοπιώντων, ψαλλόντων και υπέρ του περιεστώτος λαού, του απεκδεχομένου το παρά σου μέγα και πλούσιον έλεος.

ΙΕΡΕΥΣ

Κύριε, ο Θεός ημών, την εκτενή ταύτην ικεσίαν πρόσδεξαι παρά των σων δούλων, και ελέησον ημάς κατά το πλήθος του ελέους σου, και τους οικτιρμούς σου κατάπεμψον εφ' ημάς, και επί πάντα τον λαόν σου, τον απεκδεχόμενον το παρά σου πλούσιον έλεος.

Ότι ελεήμων και φιλόνησος Θεός υπάρχεις, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Εύξασθε οι Κατηχούμενοι τω Κυρίω.

Οι πιστοί, υπέρ των Κατηχουμένων δεηθώμεν.

Ἴνα ο Κύριος αυτούς ελεήσει.

Κατηχήση αυτούς τον λόγον της αληθείας.

Αποκαλύψη αυτοίς το Ευαγγέλιον της δικαιοσύνης.

Ενώση αυτούς τη αγία αυτού Καθολική και Αποστολική Εκκλησία.

Σώσον, ελέησον, αντιλαβού, και διαφύλαξον αυτούς, ο Θεός, τη ση χάριτι.

Οι Κατηχούμενοι τας κεφαλάς υμών τω Κυρίω κλίνετε.

ΙΕΡΕΥΣ

Ο Θεός, ο Θεός ημών, ο κτίστης και δημιουργός των πάντων, ο πάντας θέλων σωθήναι και εις επίγνωσιν αληθείας ελθείν, επίβλεπον επί τους δούλους σου τους Κατηχουμένους, και λύτρωσαι αυτούς της παλαιάς πλάνης και της μεθοδείας του αντικειμένου, και προσκάλεσαι αυτούς εις την ζωήν την αιώνιον, Φωτίζων αυτών τας ψυχάς και τα σώματα, και συγκαταριθμών αυτούς τη λογική σου ποιμήνη, εφ' ην το όνομά σου το άγιον επικέκληται.

Ἴνα και αυτοί συν ημίν δοξάζωσι το πάντιμον και μεγαλοπρεπές όνομά σου, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ:

Αμήν.

Και εξαπλοί το Ειλητόν συγχρόνως ως και εν τη τού Ι. Χρυσοστόμου Λειτουργία.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Όσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε, Οι Κατηχούμενοι, προέλθετε, Όσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε, μη τις των Κατηχουμένων.

Όσοι πιστοί, Έτι, και έτι εν ειρήνη του Κυρίου δεηθώμεν.

Αντιλαβού, σώσον, ελέησον, και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι. Σοφία.

Ταύτα λέγονται μόνον μέχρι της Τρίτης της δ'εβδομάδος, και ευθύς ο Ιερεύς λέγει την κατωτέρα Ευχήν: "Ο Θεός ο μέγας και αινετός..." Από δε της Τετάρτης της δ'εβδομάδος των Νηστειών, μέχρι της αγίας και Μεγάλης Τετάρτης, εν ταις Προηγιασμέναις, μετά το "Ἴνα και αυτοί συν ημίν δοξάζωσι..." προστίθεται και η Δέησις υπέρ των Κατηχουμένων, των ετοιμαζομένων προς το Θεϊόν Βάπτισμα έχουσα ούτως:

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Όσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε, Οι Κατηχούμενοι, προέλθετε, Όσοι προς το φώτισμα, προέλθετε. Εύξασθε οι προς το φώτισμα. Του Κυρίου δεηθώμεν.

Οι πιστοι, υπέρ των προς το άγιον φώτισμα ευτρεπιζομένων αδελφών, και της σωτηρίας αυτών, του Κυρίου δεηθώμεν.

Όπως Κύριος ο Θεός ημών στηρίξη αυτούς και ενδυναμώση, του Κυρίου δεηθώμεν.

Φωτίση αυτούς φωτισμώ γνώσεως και ευσεβείας, του Κυρίου δεηθώμεν.

Καταξιώση αυτούς εν καιρώ ευθέτω του λουτρού της παλιγγενεσίας, της αφέσεως των αμαρτιών, και του ενδύματος της αφθαρσίας, του Κυρίου δεηθώμεν.

Αναγεννήση αυτούς δι' ύδατος και Πνεύματος, του Κυρίου δεηθώμεν.
Χαρίσηται αυτοίς την τελειότητα της πίστεως, του Κυρίου δεηθώμεν.
Συγκαταριθμήση αυτούς τη αγία αυτού και εκλεκτή ποιμνη, του Κυρίου δεηθώμεν.
Σώσον, ελέησον, αντιλαβού και διαφύλαξον αυτούς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
Οι προς το φώτισμα, τας κεφαλάς υμών τω Κυρίω κλίνετε.

ΙΕΡΕΥΣ

Επίφανον, Δέσποτα, το πρόσωπον σου επί τους προς το άγιον φώτισμα
ευτρεπιζομένους και επιποθύντας τον της αμαρτίας μολυσμόν αποτινάξασθαι·
καταύγασον αυτών την διάνοιαν· βεβαίωσον αυτούς εν τη πίστει· στήριζον εν ελπίδι,
τελείωσον εν αγάπη· μέλη τίμια του Χριστού ανάδειξον, του δόντος εαυτόν
αντίλυτρον υπέρ των ψυχών ημών,

Ότι συ ει ο φωτισμός ημών και σοι την δόξαν αναπέμπομεν, τω Πατρί και τω Υιώ και
τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

Έως όδε τα από της Τετάρτης της δ' εβδομάδος.

ΙΕΡΕΥΣ

Ο Θεός, ο μέγας και αινετός, ο τω ζωοποιώ του Χριστού σου θανάτω εις αφθαρσίαν
ημάς εκ φθοράς μεταστήσας, συ πάσας ημών τας αισθήσεις της εμπαθούς νεκρώσεως
ελευθέρωσον, αγαθόν ταύταις ηγεμόνα τον ένδοθεν λογισμόν επιστήσας, και
οφθαλμός μεν απέστω παντός πονηρού βλέμματος, ακοή δε λόγοις αργοίς
ανεπίβατος, η δε γλώσσα καθαρευέτω ρημάτων απρεπών, Άγνισον ημών τα χείλη, τα
αινούντά σε, Κύριε, τας χείρας ημών ποιήσον, των μεν φαύλων απέχεσθαι πράξεων,
ενεργείν δε μόνα τα σοι ευάρεστα, πάντα ημών τα μέλη, και την διάνοιαν, τη ση
κατασφαλιζόμενος χάριτι,

Ότι πρέπει σοι πάσα δόξα, τιμή, και προσκύνησις, τω Πατρί, και τω Υιώ, και τω αγίω
Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Έτι και έτι εν ειρήνη, του Κυρίου δεηθώμεν.
Αντιλαβού, σώσον, ελέησον και διαφύλαξον ημάς, ο Θεός, τη ση χάριτι.
Σοφία.

ΙΕΡΕΥΣ

Δέσποτα Άγιε, υπεράγαθε, δυσωπούμέν σε, τον εν ελέει πλούσιον, ίλεων γενέσθαι
ημίν τοις αμαρτωλοίς, και αξίους ημάς ποιήσαι της υποδοχής του μονογενούς σου
Υιού, και Θεού ημών, του Βασιλέως της δόξης, Ιδού γαρ το άχραντον αυτού Σώμα,
και το ζωοποιόν Αίμα, κατά την παρούσαν ώραν εισπορευόμενα, τη μυστική ταύτη
προτίθεσθαι μέλλει Τραπέζη, υπό πλήθους στρατιάς ουρανούσιν αοράτως
δορυφορούμενα, ων την μετάληψιν ακατάκριτον ημίν δώρησαι, ίνα, δι' Αυτών το της
διανοίας όμμα καταυγαζόμενοι, υιοί φωτός και ημέρας γενώμεθα.

Κατά την δωρεάν του Χριστού σου, μεθ' ου ευλογητός ει συν τω παναγίω, και αγαθώ, και ζωοποιώ σου Πνεύματι, νυν, και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

Και ψάλλεται υπό του χορού αργώς και κατανυκτικώς εις ήχον πλ. δ' Αντί του χερουβικού το επόμενον, όπερ αναγινώσκει και ο ιερεύς μυστικώς (εκ γ') έμπροσθεν της αγίας Τραπέζης προσκυνών τρις, μετά του διακόνου. Νυν αι Δυνάμεις των ουρανών συν ημίν αοράτως λατρεύουσιν, Ιδού γαρ εισπορεύεται ο Βασιλεύς της δόξης. Εδώ διακόπτεται ο ύμνος, Γίνεται η είσοδος εν απολύτω σιγή, του Ιερέως φέροντος τον Αέρα επί της κεφαλής και κρατών τα Άγια, Διότι τα Δώρα είναι προηγιασμένα, ο λαός γονατίζει ευλαβώς, εγείρεται δε όταν εναποτίθενται επί της Αγίας Τραπέζης. Ο χορός ψάλλον, εξακολουθεί τό διακοπέν μέλος: Ιδού θυσία μυστική, τετελειωμένη, δορυφορείται, Πίστει και πόθω προσέλθωμεν, ίνα μέτοχοι ζωής αιωνίου γενώμεθα, Αλληλούϊα.

ΙΕΡΕΥΣ

Ευχή μετά το αποτεθῆναι τα Άγια εν τη αγία Τραπέζη.

Ο των αρρήτων και αθεάτων Μυστηρίων Θεός, παρ' ω οι θησαυροί της σοφίας και της γνώσεως οι απόκρυφοι, ο την διακονίαν της Λειτουργίας ταύτης αποκαλύψας ημίν και θέμενος ημάς τους αμαρτωλούς δια την πολλήν σου φιλανθρωπίαν, εις το προσφέρειν σοι δώρα τε και θυσίας υπέρ των ημετέρων αμαρτημάτων, και των του λαού αγνοημάτων, αυτός, αόρατε Βασιλεύ, ο ποιών μεγάλα και ανεξιχνίαστα, ένδοξά τε και εξάϊσια, ων ουκ έστιν αριθμός, έπίδε εφ' ημάς τους αναξίους δούλους σου, τους τω αγίω σου τούτω θυσιαστηρίω, ως τω Χερουβικώ σου παρισταμένους θρόνω, εφ' ω ο μονογενής σου Υιός και Θεός ημών, δια των προκειμένων φρικτών επαναπαύεται Μυστηρίων, Και πάσης ημάς και τον πιστόν σου λαόν ελευθερώσας ακαθαρσίας, αγίασον πάντων ημών τας ψυχάς και τα σώματα, αγιασμό αναφαιρέτω, ίνα, εν καθαρώ συνειδότη, ανεπαισχύντω προσώπω, και πεφωτισμένη καρδιά, των θείων τούτων μεταλαμβάνοντες Αγιασμάτων, και υπ' Αυτών ζωοποιούμενοι, ενωθώμεν αυτώ τω Χριστώ τω σου, τω αληθινώ Θεώ ημών, ειπόντι, ο τρώγων μου την Σάρκα, και πίνων μου το Αίμα, εν εμοί μένει, καγώ εν αυτώ, όπως ενοικούντος εν ημίν και εμπεριπατούντος του Λόγου σου, Κύριε, γενώμεθα ναός του παναγίου και προσκυνητού σου Πνεύματος, λελυτρωμένοι πάσης διαβολικής μεθοδείας, εν πράξει, ή λόγω, ή κατά διανοίαν ενεργουμένης, και τύχωμεν των επηγγελμένων ημίν αγαθών, συν πάσι τοις Αγίοις σου, τοις απ' Αιώνος σοι ευαρεστήσασιν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πληρώσωμεν την εσπερινήν δέησιν ημών τω Κυρίω.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε ελέησον. (και μετά από κάθε αίτηση)

Υπέρ των προτεθέντων και προαγιασθέντων τιμών δώρων, του Κυρίου δεηθώμεν.

Όπως ο φιλόανθρωπος Θεός ημών, ο προσδεξάμενος αυτά εις το άγιον και υπερουράνιον και νοερόν αυτού θυσιαστήριον εις οσμήν ευωδίας πνευματικής, αντικαταπέμνη ημίν την θείαν Χάριν και την δωρεάν του Αγίου Πενύματος δεηθώμεν.

Υπέρ του αγίου οίκου τούτου και των μετά πίστεως, ευλαβείας και φόβου Θεού εισιόντων εν αυτώ, του Κυρίου δεηθώμεν.

Υπέρ του ρυσθῆναι ημᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, οργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθώμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σώσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ημᾶς, ὁ Θεός, τῆ σὴ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Παράσχου Κύριε. (καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση)

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ημῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ημῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα τὰς ψυχαῖς ημῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν υπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ημῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ημῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, εαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πάσαν τὴν ζωὴν ημῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθήμεθα.

Καὶ καταξίωσον ημᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σε τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ:

Πάτερ ημῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ημῶν τὸν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ημῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ἀφειλέταις ημῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρύσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σου ἐστὶν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Εἰρήνη πάσι.

ΧΟΡΟΣ: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τὰς κεφαλὰς ημῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

ΧΟΡΟΣ: Σοι, Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ Θεός, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ εὐσπλαγγνος, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινά εφορών, ἐπίδε εὐσπλαγγνῶ ὀμματι ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, καὶ φύλαξον αὐτόν, καὶ ἀξίωσον πάντας ἡμᾶς ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ζωοποιῶν σου τούτων Μυστηρίων, Σοὶ γὰρ τὰς εαυτῶν ὑπεκλίναμεν κεφαλὰς, ἀπεκδεχόμενοι τὸ παρὰ σου πλούσιον ἔλεος.

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητός εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

ΙΕΡΕΥΣ

Πρόσχες, Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Θεός ημών, εξ αγίου κατοικητηρίου σου, και από θρόνου δόξης της Βασιλείας σου, και ελθέ εις το αγιάσαι ημάς, ο άνω τω Πατρί συγκαθήμενος, και ώδε ημίν αοράτως συνών, και καταξίωσον τη κραταιά σου χειρί μεταδούναι ημίν του αχράντου Σώματός σου, και του τιμίου σου Αίματος, και δι' ημών παντί τω λαώ.

Ο Ιερεύς κεκαλυμμένων όντων των θείων Δώρων, βαλών τας χειρας υπό κάτω του Αέρος, άπτεται του ζωοποιού Αρτου μετ Ευλαβείας και φόβου πολλού.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πρόσχωμεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Τα προηγιασμένα Άγια τοις Αγίοις.

ΧΟΡΟΣ

Εις Άγιος, εις Κύριος, Ιησούς Χριστός, εις δόξαν Θεού Πατρός. Αμήν.
Γεύσασθε και ίδετε, ότι χρηστός ο Κύριος, Αλληλουϊα.

Ψαλλομένου του Κοινωνικού, ο Ιερεύς αποκαλύπτει τα Άγια.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Μέλισον, Δέσποτα, τόν Άγιον Άρτον.

Ο Ιερεύς, μετά προσοχής και ευλαβείας, μελίζων, λέγει:

Μελίζεται και διαμερίζεται ο Αμνός του Θεού, ο μελιζόμενος, και μη διαιρούμενος, ο πάντοτε εσθιόμενος, και μηδέποτε δαπανώμενος, αλλά τους μετέχοντας αγιάζων.
Μελίσας τον εις χείρας αυτού καθηγιασμένου Άρτον εις τεμάχια τέσσαρα, εναποθέτει αυτά εν τω αγίω Δισκαρίω, ούτως

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Πλήρωσον, Δέσποτα, τό άγιον Ποτήριον.

Ο Ιερεύς λαβών την μερίδα του Αμνού, την έχουσαν χαρακτήρας ΙΣ, ποιού με αυτήν σταυρόν επάνω του Ποτηρίου λέγων:

ΙΕΡΕΥΣ Πλήρωμα ποτηρίου πίστεως, Πνεύματος Αγίου. Αμήν.

Και ούτως εμβάλλει αυτήν εις το άγιον Ποτήριον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ευλόγησον, δέσποτα, τό Ζέον.

Και ευλογεί το Ζέον λέγοντας

ΙΕΡΕΥΣ

Ευλογημένη η ζέσις των Αγίων σου, Κύριε, πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Και εγχέει ο Διάκονος εις το άγιον Ποτήριον το ζέον όσο χρειάζεται .

Ο Ιερεύς λέγει:

Ζέσις πίστεως, πλήρης Πνεύματος Αγίου. Αμήν.

Και υποκλίνας τας κεφαλάς, αναγινώσκουν ευλαβώς τας Ευχάς της Θείας Μεταλήψεως.

Πιστεύω, Κύριε, και ομολογώ ότι συ ει αληθώς ο Χριστός, ο Υιός του Θεού του ζώντος, ο ελθών εις τον κόσμον αμαρτωλούς σώσαι, ων πρώτος ειμί εγώ. Έτι πιστεύω, ότι τούτο αυτό εστί το αχράντον Σώμα σου και τούτο αυτό εστί το τίμιον Αίμα σου. Δέομαι ουν σου, ελέησόν με και συγχώρησον μοι τα παραπτώματά μου, τα εκούσια και τα ακούσια, τα εν λόγω, τα εν έργω, τα εν γνώσει και αγνοία, και

αξίωσόν με ακατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων σου μυστηρίων, εἰς ἀφεσιν ἀμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Ἀμήν.

Ἰδοὺ βαδίζω πρὸς Θεῖαν Κοινωνίαν,
Πλαστοουργέ, μὴ φλέξης με τὴ μετουσία,
Πῦρ γὰρ ὑπάρχεις τοὺς ἀναξίους φλέγον.
Ἀλλ' οὖν κάθαρον ἐκ πάσης με κηλίδος.

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον, Υἱέ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε, οὐ μὴ γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἶπω, οὐ φίλημα σοὶ δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας, ἀλλ' ὡς ὁ Ληστής ὁμολογῶ σοὶ. Μνήσθητι μοῦ Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Θεουργόν Αἷμα φρίζον, ἄνθρωπε βλέπων,
Ἄνθραξ γὰρ ἐστὶ τοὺς ἀναξίους φλέγων,
Θεοῦ τὸ Σῶμα, καὶ θεοὶ με, καὶ τρέφει,
Θεοὶ τὸ πνεῦμα, τὸν δε νοὺν τρέφει ξένως.

Ἐθελξας πόθῳ με Χριστέ, καὶ ἠγλοίωσας τῷ θεῷ ἐρωτι, ἀλλὰ κατάφλεξον πυρὶ αὐλώ-
τας ἀμαρτίας μου, καὶ ἐμπλησθῆναι τῆς ἐν σοὶ τρυφῆς καταξιώσον, ἵνα τὰς δύο
σκικρῶν μεγαλύνω, Ἀγαθέ, παρουσίας σου.

Ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου, πῶς εἰσελεύσομαι ὁ ἀνάξιος; Ἐάν γὰρ τολμήσω
συνεισελθεῖν εἰς τὸν νυμφῶνα, ὁ χιτῶν με ἐλέγχει. Ὅτι οὐκ ἐστὶ τοῦ γάμου, καὶ
δέσμιος ἐκβαλούμαι ὑπὸ τῶν Ἀγγέλων, καθάρισον, Κύριε, τὸν ρύπον τῆς ψυχῆς μου,
καὶ σῶσον με, ὡς φιλόανθρωπος.

Δέσποτα φιλόανθρωπε, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός μου, μὴ εἰς κρίμα μοι γένοιτο τὰ
ἅγια ταῦτα, διὰ τὸ ἀνάξιον εἶναι με, ἀλλ' εἰς κάθαρσιν καὶ ἁγιασμόν ψυχῆς τε καὶ
σώματος, καὶ εἰς ἀρραβώνα μελλούσης ζωῆς καὶ βασιλείας. Ἐμοὶ δε τὸ
προσκολλάσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθὸν ἐστὶ, τίθεσθαι ἐν τῷ Κυρίῳ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας
μου.

Τοῦ Δείπνου σου τοῦ μυστικοῦ, σήμερον, Υἱέ Θεοῦ, κοινωνόν με παράλαβε, οὐ μὴ
γὰρ τοῖς ἐχθροῖς σου τὸ μυστήριον εἶπω, οὐ φίλημα σοὶ δώσω, καθάπερ ὁ Ἰούδας,
ἀλλ' ὡς ὁ Ληστής ὁμολογῶ σοὶ. Μνήσθητι μοῦ Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Καὶ κάνοντας τρεῖς μετάνοιες λέγουν

Ὁ Θεός ἰλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησον με. [3]

**Ποιεῖ σχῆμα πρὸς τὸν λαόν, κατόπιν, προσερχόμενος ὁ Ἱερεὺς ἵνα κοινωνήσῃ λέγει
τῷ Διακόνῳ.**

ΙΕΡΕΥΣ: Ἀδελφέ, καὶ συλλειτουργέ, συγχώρησόν μοι τῷ ἀμαρτωλῷ.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Τῆς ἱερωσύνης σου μνησθεῖθι Κύριος ὁ Θεός ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ
πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

**Καὶ πλησιάσας εἰς τὰ ἅγια μετὰ φόβου καὶ τρόμου, λαμβάνει ἐν μέρει ἐκ τοῦ ἁγίου
Σώματος [ΙΣ] καὶ λέγει ὁ Ἱερεὺς:**

ΙΕΡΕΥΣ: Ἰδοὺ προσέρχομαι Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν. Μεταδίδοταί
μοι [...] τῷ ἀναξίῳ Πρεσβυτέρῳ, τὸ τίμιον καὶ πανάγιον Σῶμα καὶ Αἷμα τοῦ Κυρίου
καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἀφεσίν μου ἀμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν
αἰώνιον. Ἀμήν.

**Καὶ οὕτω μεταλαμβάνει τοῦ ἐν χερσίν αὐτοῦ ἁγίου Σώματος μετὰ φόβου καὶ πάσης
εὐλαβείας, λέγων Ἀμήν. Καὶ λαμβάνει τὴν Μούσαν, σπογγίζει τὸ χέρι του.**

ΙΕΡΕΥΣ: Διάκονε, πρόσελθε.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἰδοὺ προσέρχομαι Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν,
Μετάδος μοι, Δέσποτα [...] τῷ ἀναξίῳ Διακόνῳ, τὸ τίμιον καὶ πανάγιον Σῶμα καὶ
Αἷμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἀφεσίν μου
ἀμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

ΙΕΡΕΥΣ: Μεταδίδοταί σοι [.....] τῷ εὐλαβεστάτῳ Διακόνῳ, τὸ τίμιον καὶ πανάγιον Σῶμα καὶ Αἷμα τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς ἀφεσὶν σου αμαρτιῶν, καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Ὁ Ἱερεὺς δὲν πίνει ἀπὸ τὸ ἅγιον Ποτήριον διότι ἤδη ἔχει κοινωνήσει ἀπὸ τὸ τίμιον Αἷμα, ἀλλὰ ὅταν τελειώσει ἡ Λειτουργία καταλύει τὸ Ποτήριον ὡς συνήθως. Ὄταν ὁμως συλλειτουργεῖ με Διάκονον, τότε πίνει ὁ Ἱερεὺς ἀπὸ τὸ Ποτήριον, ἀλλὰ ὄχι ὁ Διάκονος, ὁ ὁποῖος θα καταλύσει τὸ Ποτήριον στο τέλος τῆς Ακολουθίας.

Εἴτα λαμβάνει τὸ ἅγιον Δισκάριον καὶ με προσοχὴ βάλλει τὰ τμήματα τοῦ Ἁγίου Σώματος, ὅπερ μελίζει εἰς μικρὰ τεμάχια, εἰς τὸ Ἅγιον Ποτήριον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Εὐλογημένοι ὁ Ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ὄταν τελειώσει ἡ μετάληψις τῶν πιστῶν, ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν, ἐκφωνεῖ μεγαλοφώνως.

ΙΕΡΕΥΣ

Σώσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Καὶ ἐπιστρέφει εἰς τὴν ἁγίαν Τράπεζαν

Ὁ χορὸς ψάλλει (ἀντὶ τοῦ "Εἶδομεν τὸ φῶς"), τὸ ἐξῆς:

ΧΟΡΟΣ

Εὐλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ διὰ παντός ἡ αἰνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου, Ἄρτον οὐράνιον, καὶ ποτήριον ζωῆς γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστός ὁ Κύριος, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ὑψωσον Δέσποτα.

ΙΕΡΕΥΣ: Ὑψώθητι ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πάσαν τὴν γῆν ἡ δόξασου.

Καὶ ὁ μὲν Διάκονος, λαμβάνων παρὰ τοῦ Ἱερέως τὸ ἅγιον Δισκάριον σὺν τοῖς λοιποῖς, ἀπέρχεται εἰς τὴν ἁγίαν Πρόθεσιν καὶ ἀποθέτει αὐτά. Ὁ δὲ Ἱερεὺς προσκυνήσας λέγει μυστικῶς πρὸ τῆς ἁγίας Τραπέζης.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογητός, ὁ Θεός ἡμῶν.

Καὶ λαβὼν τὸ ἅγιον Ποτήριον, κεκαλυμμένον λέγει.

Πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Καὶ εὐθύς ὁ Ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἁγίαν Πρόθεσιν, ἀφήνει τὸ ἅγιον Ποτήριον, ἐπιστρέφει εἰς τὴν ἁγίαν Τράπεζαν, καὶ διπλοῖ τὸ Ἀντιμηνσίον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ:

Ὁρθοί, μεταλαβόντες τῶν θείων, ἁγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν, φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ μυστηρίων, ἀξίως εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε ἐλέησον. (καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἴτηση)

Ἀντιλαβοῦ, σώσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός, τῆς χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι, εαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πάσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ

Ευχαριστούμέν σοι τω Σωτήρι των όλων Θεώ επί πάσιν οις παρέσχου ημίν αγαθοίς, και επί τη μεταλήψει του αγίου Σώματος και Αίματος του Χριστού σου, Και δεόμεθά σου, Δέσποτα Φιλάνθρωπε, φύλαξον ημάς υπό την σκέπη των πτερύγων σου, και δος ημίν μέχρι της εσχάτης ημών αναπνοής, επαξίως μετέχειν των αγιασμάτων σου, εις φωτισμόν ψυχής και σώματος, εις βασιλείας ουρανών κληρονομίαν.

Ο Ιερεύς, λαμβάνει τό άγιον Ευαγγέλιον, ποιεί δι' Αυτού Σταυρόν καί αποτίθησιν αυτό επί τού διπλωθέντος ήδη Αντιμηνσίου.

Ότι συ ει ο αγιασμός ημών, και σοι την δόξαν αναπέμπομεν τω Πατρί και τω Υιώ και τω Αγίω Πνεύματι, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Εν ειρήνη προέλθωμεν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Του Κυρίου δεηθώμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε ελέησον. (3) Πάτερ Άγιε, ευλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Δέσποτα Παντοκράτωρ, ο πάσαν την κτίσιν εν σοφία δημιουργήσας, ο δια την άφατόν σου πρόνοιαν και πολλήν αγαθότητα, αγαγών ημάς εις τας πανσέπτους ημέρας ταύτας, προς καθαρισμόν ψυχών και σωμάτων, προς εγκράτειαν παθών, προς ελπίδα αναστάσεως, ο δια τεσσαράκοντα ημερών πλάκας χειρίσας τα θεοχάρακτα γράμματα τω θεράποντί σου Μωσεί, παράσχου και ημίν, Αγαθέ, τον αγώνα τον καλόν αγωνίσασθαι, τον δρόμον της νηστείας εκτελέσαι, την πίστιν αδιαίρετον τηρήσαι, τας κεφαλάς των αοράτων δρακόντων συνθλάσαι, νικητάς τε της αμαρτίας αναφανήναι, και ακατακρίτως φθάσαι προσκυνήσαι και την αγίαν Ανάστασιν, Ότι ηυλόγηται και δεδόξασται το πάντιμον και μεγαλοπρεπές όνομά σου, του Πατρός και του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

Είη το όνομα Κυρίου ευλογημένον από του νυν και έως του αιώνος. (3)

Είτα εισέρχεται ο Ιερεύς εις την αγίαν Πρόθεσιν και αναγινώσκει την ευχήν ταύτην.

ΙΕΡΕΥΣ: Κύριε, ο Θεός ημών, ο αγαγών ημάς εις τας πανσέπτους ημέρας ταύτας, και κοινωνούς ημάς ποιήσας των φρικτών σου Μυστηρίων, σύναμον τη λογική σου ποιμήνη, και κληρονόμους ανάδειξον τής Βασιλείας σου, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Του Κυρίου δεηθώμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε ελέησον.

Ο Ιερεύς εξερχόμενος ευλογεί τον λαόν λέγων.

Ευλογία Κυρίου και έλεος Αυτού έλθοι εφ' ημάς, τη αυτού θεία χάριτι και φιλανθρωπία πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ο Θεός ημών, δόξα σοι.

ΧΟΡΟΣ

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι, και νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Κύριε, ελέησον.(3) Πάτερ Άγιε ευλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Χριστός ο αληθινός Θεός ημών, ταις πρεσβείαις της παναχράντου και παναμώμου αγίας αυτού μητρός, δυνάμει του τιμίου και ζωοποιού Σταυρού, προστασίαις των τιμίων επουρανίων δυνάμεων ασωμάτων, ικεσίαις του τιμίου, ενδόξου, προφήτου Προδρόμου και Βαπτιστού Ιωάννου, των αγίων, ενδόξων και πανευφήμων Αποστόλων, του αγίου ενδόξου και πανευφήμου Αποστόλου Βαρνάβα - ιδρυτού και προστάτου της Αγιοτάτης Εκκλησίας της Κύπρου, του εν αγίοις πατρός ημών Γρυγορίου Πάπα Ρώμης του Διαλόγου, των αγίων ενδόξων και καλλινίκων Μαρτύρων, του αγίου ενδόξου Μεγαλομάτυρος Γεωργίου του Τροπαιοφόρου, των οσίων και θεοφόρων Πατέρων ημών, των αγίων και δικαίων θεοπατόρων Ιωακείμ και Άννης, [του αγίου της ημέρας] ου και την μνήμην επιτελούμεν, και πάντων των Αγίων, ελεήσει και σώσει ημάς, ως αγαθός και φιλόανθρωπος και ελεήμων Θεός.

ΧΟΡΟΣ

Στερεώσαι Κύριος ο Θεός την αγίαν και αμώμητον πίστιν των ευσεβών και ορθοδόξων Χριστιανών, συν τη αγία Εκκλησία και κόμη ταύτη εις αιώνας αιώνων. Αμήν.

Αιωνία η μνήμη των μακαρίων και αιιδίμων κτητόρων της αγίας Εκκλησίας ταύτης και πάντων των ορθοδόξων.

ΙΕΡΕΥΣ

Η Αγία Τριάς διαφυλάξει τον λαόν Αυτής εν ειρήνη, πάντοτε, νυν και αεί, και εις τους αιώνας των αιώνων.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.

Τον ευλογούντα και αγιάζοντα ημάς, Κύριε φύλαττε εις πολλά έτη.

Κατά δέ την διάρκειαν τής αναγνώσεως τών ψαλμών ο Ιερεύς διανέμει τό Αντιδώρον.

Προσφερομένου δε του Αντιδώρου εις ένα έκαστον πιστόν.

Ο Ιερεύς λέγει:

Ευλογία Κυρίου και έλεος αυτού έλθει επί σε.

Εις τον τελευταίως λαβόντα επιλέγει

Τη αυτού θεία χάριτι και φιλανθρωπία πάντοτε, νυν και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ:

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ' 33

Ευλογήσω τόν Κύριον εν παντί καιρώ, δια παντός η αίνεσις αυτού εν τω στόματί μου, Εν τω Κυρίω επαινεθήσεται η ψυχή μου, ακουσάτωσαν πραείς, και ευφρανθήτωσαν, Μεγαλύνετε τόν Κύριον σύν εμοί, και υψώσωμεν τό όνομα αυτού επί το αυτό, Εξεζήτησα τον Κύριον, και επήκουσέ μου, και εκ πασών των θλίψεών μου ερρύσατό με, Προσέλθετε προς αυτόν, και φωτίσθητε, και τά πρόσωπα υμών ου μή κατασχυνθή, Ούτος ο πτωχός εκέκραξε, και ο Κύριος εισήκουσεν αυτού, και εκ πασών των θλίψεων αυτού έσωσεν αυτόν, Παρεμβαλεί άγγελος Κυρίου κύκλω των φοβουμένων αυτόν, και ρύσεται αυτούς, Γεύσασθε και ιδετε ότι χρηστός ο Κύριος, μακάριος ανήρ, ος ελπίζει επ' Αυτόν, φοβήθητε τον Κύριον, πάντες οι άγιοι αυτού, ότι ουκ έστιν υστέρημα τοις φοβουμένοις αυτόν, Πλούσιοι επτώχευσαν και επείνασαν, οι δε εκζητούντες τον Κύριον ουκ ελαττωθήσονται παντός αγαθού, Δεύτε, τέκνα, ακούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω υμάς, Τίς εστιν άνθρωπος ο θέλων ζωήν, αγαπών ημέρας ιδείν αγαθάς; Παύσον την γλώσσάν σου από κακού, και χείλη σου του μη λαλήσαι δόλον, Έκκλινον από κακού και ποιήσον αγαθόν, ζήτησον ειρήνην,

και δώξον αυτήν, Οφθαλμοί Κυρίου επί δικαίους, και ὠτα αυτού εις δέησιν αυτών, Πρόσωπον δε Κυρίου επί ποιούντας κακά, του εξολοθρεύσαι εκ γης το μνημόσυνον αυτών, Εκέκραξαν οι δίκαιοι και ο Κύριος εισήκουσεν αυτών, και εκ πασών των θλίψεων αυτών ερρύσατο αυτούς, Εγγύς Κύριος τοις συντετριμμένοις την καρδίαν και τους ταπεινούς τω πνεύματι σώσει, Πολλάι αι θλίψεις των δικαίων, και εκ πασών αυτών ρύσεται αυτούς ο Κύριος, φυλάσσει Κύριος πάντα τα οστά αυτών, εν εξ αυτών ου συντριβήσεται, θάνατος αμαρτωλών πονηρός, και οι μισούντες τον δίκαιον πλημμελήσουσι, Λυτρώσεται Κύριος ψυχάς δούλων αυτού, και ου μη πλημμελήσουσι πάντες οι ελπίζοντες επ' αυτόν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΔ' 144

Υψώσω σε, ο Θεός μου, ο Βασιλεύς μου και ευλογήσω το ὄνομά σου εις τον αιώνα, και εις τον αιώνα του αιώνος, Καθ' Εκάστην ημέραν ευλογήσω σε, και αινέσω το ὄνομά σου εις τον αιώνα, και εις τον αιώνα του αιώνος, Μέγας Κύριος και αινετός σφόδρα, και της μεγαλωσύνης αυτού ουκ ἔστι πέρας, Γενεά και γενεά επαινέσει τα έργα σου, και την δύναμίν σου απαγγελούσι, Την μεγαλοπρέπειαν της δόξης της αγιωσύνης σου λαλήσουσι, και τα θαυμάσιά σου διηγήσονται, Και την δύναμιν των φοβερών σου ερούσι, και την μεγαλωσύνην σου διηγήσονται, Μνήμην του πλήθους της χρηστότητός σου εξερεύξονται, και τη δικαιοσύνη σου αγαλλιάσονται, Οικτίρμων και ελεήμων ο Κύριος, μακρόθυμος και πολυέλεος, Χρηστός ο Κύριος τοις σύμπασι, και οι οικτιρμοί αυτού επί πάντα τα έργα αυτού, Εξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τα έργα σου, και οι ὀσιοί σου ευλογησάτωσάν σε, Δόξαν της βασιλείας σου ερούσι, και την δυναστείαν σου λαλήσουσι, Του γνωρίσαι τοις υιοίς των ανθρώπων την δυναστείαν σου, και την δόξαν της μεγαλοπρεπειάς της βασιλείας σου, Η βασιλεία σου βασιλεία πάντων των αιώνων, και η δεσποτεία σου εν πάση γενεά και γενεά, Πιστός Κύριος εν πάσι τοις λόγοις αυτού, και ὀσιος εν πάσι τοις ἔργοις αυτού, Υποστηρίζει Κύριος πάντας τους καταπίπτοντας, και ανορθοί πάντας τους κατερραγμένους, Οι οφθαλμοί πάντων εις σε ελπίζουσι, και συ δίδεις την τροφήν αυτών εν ευκαιρία, Ανοίγεις συ την χεῖρά σου, και εμπιπλάς παν ζών ευδοκίας, Δίκαιος Κύριος εν πάσαις ταις οδοίς αυτού, και ὀσιος εν πάσι τοις ἔργοις αυτού, Εγγύς Κύριος πάσι τοις επικαλουμένοις αυτόν, πάσι τοις επικαλουμένοις αυτόν εν αληθεία, θέλημα των φοβουμένων αυτόν ποιήσει, και της δεήσεως αυτών εισακούσεται, και σώσει αυτούς, φυλάσσει Κύριος πάντας τους αγαπώντας αυτόν, και πάντας τους αμαρτωλούς εξολοθρεύσει, Αίνεσιν Κυρίου λαλήσει το στόμα μου, και ευλογεί τω πάσα σαρξ το ὄνομα το ἅγιον αυτού εις τον αιώνα και εις τον αιώνα του αιώνος.

ΙΕΡΕΥΣ

Δι' ευχών των αγίων Πατέρων ημών, Κύριε Ιησού Χριστέ, ο Θεός ημών, ελέησον και σώσον ημάς.

ΧΟΡΟΣ: Αμήν.